

ארץ זכתה

אין זה כי אם "בית אלקיים", וזה שער השמיים!

ובן גנשׂו דור המדבר בענין המרגלים שלא האמינו מה שאמור להם הש"י:
שווית ארץ זבת חלב ודבש, וכן ממה שאמרו (זג'ה י"ג) במודלא מפרק אל
תירוש במכוונה מפרק אל תחקור וכו', נראה שאין לאדם לחקר בכמה אלו
הענינים שהם עמוקים ומוסרים, כמו שאמרו במסנה (ס"א) אין דרשין וכו'
ובכל המשכבל בר' דברם ראוי לו בא לעולם מה מעלה מה למטה
וגו' וכל שלא חט על בדור קונו וכו'. בית אלקים להב"ט, שער הידות פק א')

חלב ודבש

ב"ה – מדור "טוב הארץ" ח"א – גליון 170 – כח אלול תשס"ד לפ"ק
י"ל בקביעות ע"י: "אגודת השולמי הכללי למען יישוב ארץ ישראל" – שה"ק ירושלים טובב"א

גלוון יומי לחיזוק והתעוררות למצות יישוב ארץ ישראל

להחויר עטרת מצות יישוב א"י ליושנה, להחזיר כל אח"י לארציו הקדושה, ועי"ז זוכה בקרוב לביאת משיח צדקיוו בב"א
על הלא אתכם מטעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש

ספר מאור ושם - פרשת תבא ד"ה ונבא

ונבא לבייאר הכתובים שהנה חשש השם יתברך שכשיבאו לארץ זבת חלב ודבש
ויתעסקו בנחלת שדה וכרם ומרעה הצאן יבואו לחשוב כי בכוחם ועוצם ידם יעשו
חיל ויתלו הכל בסבה טבעית שזה שדתו עשתה תבואה הרבה הוא מפני שזבליה
יפה ועירה ונכח זה שצאננו פרץ לרוב מפני שהוא טוב ובקי באמנותו
ויסورو לבם מאמונה שם יתברך, לכן צייתה התורה הקדושה שראשית פרי
האדמה יביא אל הכהן. והנה אמרה התורה בעשר שני עשר תעשר וגוי למען
تلמד ליראה, הגם כי המעשר שני לא היה לבנים ולויים שום חלק בו רק שהבעליהם
היו אוכלים אותו בירושלים, עם כל זה היו לומדים מזה יראת השם על ידי שהיו
מזמינים מרצונם על שלחנם את הלוים והיו מלמדין אותם דרך השם ומכל שכן
בתרומה גדולה ובכורים שהיו נותנים אותם כולם לכהן, אז שכשבא ליתן לכהן את
שלו אז על ידי גודל בהירות קדושת הכהן מהשראת השכינה השורה עליו היה נופל
פחד ויראת השם על המבאים לו מתנותיו והיו חוזרים בתשובה שלימה על כל
מעשייהם. והוא נוח להם לבא לידי מדחה זו לחתם לבם לידע ולהבין שבכל השפעתם
ובבוד עשרם בא להם על ידי הכהן שהוא מייחד כל העולמות מתחא לעילא ומוריד
מעילא לתחת השפעות טובות. וכך אמר ובאת אל הכהן אשר יהיה ביוםיהם ההם,

להורות שיבחר לו הגדול שבנהנים בכספי שיקשור אותו לשרשו ויקרבהו אל השם וישיבתו בתשובה שלימה ואו יקבע בלבו אמונה בשם לידע ידיעת ברורה שלא בכוחו ועוצם ידו אסף הון רב רק שהוא מושפע מלמעלה על ידי תפלה הצדיקים. זהה שפירש רש"י ז"ל ובאת אל הכהן וגוי ואמרת אליו הגדי היوم וגוי שאינך כפוי טוביה, אין הפירוש שייצטרך להגיד שאינו כפוי טוביה לניגוד השם, רק הפירוש הוא שאינו כפוי טוביה לניגוד הכהן ושמכיר שביל הטובה הוא באה לו על ידי המשכנת הכהן. וזהו שאמר הגדי היום לה' אלהיך ויחד שמו יתברך על הכהן דיקא, להורות מה שאמרנו שמחזיק טוביה אל הכהן שעיל ידי ההשפעה שהוא ממשיך בגודל יהודיו הוא אוכל בסבתו. ולבן בשבא אל הכהן והביא הבכורים ועדין לא היה מחשבתו זכה וצלולה מכל וכל בהבאת הבכורים, היה מן הצורך שנינוף הכהן אותם ועל ידי התנופה היה מעלה ומקשרו לשרשו, וזהו בסוד אור חזור שהשפעה שירדה למטה הוא חזור ומעלה אותה. ולבן היה מן הצורך להזמין מעשה לבן שגן לבן היה רצונו ומגמתו להסיר את יעקב אבינו מאמונת אלהי עולם, ומסר לו לרעה צאנו שיטריד עצמו בעבודת הגשמיות ושיתלה סיבת פרנסתו בהשתדרלות עסקיו ומרעה צאנו. וזהו ארמי אובד אבי (אבי רומז להמחשבה והרצון כMOVEDא לעיל שביקש להטריד מחשבתו שיחשוב להציג קניינו העולם הזה על ידי עבדותו), וגם המצרים זאת היה מגדמתם להביא את ישראל לידי מדיה זו לתלות סיבת קניין עניינים הגשמיים ברוב העבודה יומם ולילה, ולבן נתנו עליהם עבודה קשה בחומר ובלבנים וגם מנעו אותן בעבודותם דרך ארץ והשליך זכורייהם ליאור, וחשבו שהבל הוא דרך הטבע ובאשר יתענו ברוב העבודה לא יפרו וירבו ובמאמר הכתוב הבה נתחבמה לו פן ירבה וגוי. אمنם באמת לא הוועיל להם תחבולותם ובאשר יענו אותם בן ירבה. ולבן הוקבע הסיפור הזה בהבאת הבכורים להכיר ולידע שהכל בא בהשפעה מהשם יתברך ואין מועיל שום תחבוללה. וזהו שמצוירין פרישות דרך ארץ והשלכת הבנים ליאור שהכל יראו וידעו שאין העולם מתנהג על פי הטבע והשתדרלות בענייני העולם, רק שהכל הוא בידי השמים ועצת ה' היא תקום להשפיל ולרומם ולא יועיל כלל תחבוללה בשום עניין בלי גזירת המקום ברור הוא. וזהו

אמרו ועתה הנה הבאת, פירוש עתה אחרי שאני יודע מכל זה שהכל בא בשפע
מאתו יתברך שמו ולא יועל שום תחבולה לאסוף הון ועיקר השפע היורדת היא על
ידי אתערותא דלחתא ויהודי הצדיקים, לבן הנה הבאת את ראשית פרי האדמה
להחזיק טוביה להבhn שנטברך בגללו:

**נודה לך ה' אלקינו על ארץ חמדת טובה ורחבת
שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה**